No. 114.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 22 September.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is *f* 1,20; en voor iederen regel daarboven 20 ct.; Behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

De goede oude tijd.

Waar zijt gij heen, schoone dagen van roem en voorspoed, die een land, klein in omvang, een stipje op de wereldkaart, maar groot in zedelijke kracht, tot de voorraadschuur der werelddeelen, tot de wijkplaats der slagtoffers van godsdienstige of staatkundige vervolgingen maakte? Die eene natie, gering in getalsterkte, maar talrijk in voortreffelijke burgers, in grootmoedige belanglooze verdedigers harer regten Europa bewondering afdwongt en geducht voor de magtigste rijken deed zijn? De terugblik op dat roemrijk *voorleden* geeft ons stof tot treurige bespiegelingen, wanneer wij er het *heden* mede in vergelijk brengen. Elke tak van openbaar bestuur, door weinige en kundige mannen, voor zeer geringe bezoldigingen, tot heil des lands waargenomen, droeg het kenmerk van regelmatige eenvoudigheid en huishoudelijke orde. Men was toen van het gevoelen, hetwelk MONTESQUIEU later in zijn *Esprit des loix* uitdrukt: »*C'est une règle* »*générale, que les grandes recompenses, dans une* »*monarchie et dans une republique, sont un signe* »*de leur décadence, parce qu'elles prouvent, que* »*leurs principes sont corrompus; que d'un côté l'idée* »*de l'honneur n'y a plus tant de force, que de* »*l'autre la qualité de citoyen s'est affaiblie.*" Het gemeenschappelijk belang was het belang des vaderlands. Men kende geene titelen, geene wapenborden, geene ordelinten: de grootste man was de beste burger: de uiterlijke pracht kenmerkte slechts den vreemdeling. Maar werd 's lands welzijn bedreigd, dan bevloerde men de zee met kielen; dan wist men legers te scheppen en schatten te besteden, zonder het volk te drukken of deszelfs nijverheid te belemmeren. *Sic transit!*

LODEWIJK XIV, van wien men zeide: *Le monde en le voyant, a réconnu son maitre*, smeekte dezelfde Hollanders, die hij zoo diep veracht, zoo wreed mishandeld had, en wier vertegenwoordiger, de Raadpensionaris HEINSIUS, door den laatdunkende LOUVOIS, vroeger met opsluiting in de bastille bedreigd werd, omdat hij met waardigheid en nadruk over ondergane mishandelingen klaagde, demoedig den vrede af. De President ROUILLÉ en de Marquis DE TORCI, gezanten van LODEWYK, om tot elken prijs, te 's Hage voorslagen van vrede te doen, ondervonden toen welk eenen diepen indruk dergelijke beleedigingen in de harten der bestuurders van een vrij volk hadden gemaakt. *Un certain* BUIS, *nous traitait comme un Spartiate qui abaissait un roi de Perse, et nous rappellait l'insolent outrage de monsieur* DE LOUVOIS. (*Memoires de* TORCI, *tome* III, *page* 2). De vier Hollandsche Kommissarissen, door de Staten naar het leger gezonden, bejegenden een twintigtal Duitsche Prinsen met die fierheid, die het regt van betaling den meester boven den bezoldigde geeft. Zij zeiden: »dat »men Hessen hier doe komen; doe Holstein en Darm »stadt weten, dat zij ons komen spreken." Zoo wisten kooplieden zich te doen gelden, in het gevoel hunner waardigheid, als afgezanten van een onafhankelijk Gemeenebest. Zij schepten, bij hunne nederige kleeding, hunne matige levenswijs, hunne ingetogenheid en verachting van weidsche praal en zinledige titels, door den hoogmoed uitgedacht, en slechts voegende in den mond van vleijers of slaven, er behagen in, den onverdragelijken trotsch van den toenmaligen wereldbeheerscher, zoo als BOILEAU en RACINE LODEWIJK XIV noemden, met de knods der burgerdeugd te verpletteren. Wij hadden toen geene VAN SONS, geene RAPPARDS, geene VAN NAGELS TOT AMPSEN, geene reeks van Jonkheeren van ouden en nieuwen datum, maar wij hadden eenen VAN BEUNINGEN, eenen BUIJS, eenen VAN DER DUSSEN, die den grooten LODEWIJK dwongen, zijne gouden en zilveren tafelserviezen te verkoopen, en de schatten zijner rijksgrooten in beslag te nemen, om *drie honderd millioenen guldens*, als schadevergoeding voor de onbillijkste en schandelijkste aller oorlogen, door een magtig volk tegen een klein gemeenebest, met al het geweld van den overmoed zoo wreedaardig gevoerd, in de kelders van het Stadhuis van Amsterdam over te brengen. Er bestaan weinig voorbeelden in Frankrijks geschiedenis, van zooveel hoogmoed, door zooveel vernedering gevolgd; van zooveel volharding in het ongeluk, van zooveel beleid in het herstel der rampen, op van zooveel mannelijke standvastigheid in het behartigen van de belangen des vaderlands, in de geschiedboeken van het plekje gronds, 't welk wij Nederland noemen. *Sic transit!* Toen was ons dierbaar vaderland rijk en magtig; de burgers, die met ALBA, met CROMWELL, met KAREL II, met LODEWIJK XIV oorloogden, overwonnen en voordeelige tractaten sloten, die nederige kooplieden, (*geene amblenjagers*) vonden hun grootste, hun edelste belooning in het welzijn hunner medeburgers, in den bloei van hun vaderland. *Sic transit!!!*

Mannen, die alles *voor u* en *de uwen* wilt verslinden, zonder iets voort te brengen; moderne GARGANTUAS, die meenen nooit genoeg beloond te zijn en voor wien men nieuwe belastingen zou moeten uitdenken, om de bron uwer hebzucht te vullen, herinnert u den *goeden ouden tyd*. Magtige betitelden, en die geheele zwerm van *euren*, zoo rijk betaald, en waaronder er zoo velen zijn die *veel* verkrijgen; *veel* bezitten en *weinig*, *zeer weinig* verdienen, spiegelt u in de geschiedenis! Bevoorregten, die, om de woorden van den koninklijken zanger te gebruiken: »*bloeyen als de leliën des velds, zonder te spinnen of te arbeiden*," en die zoo vaak onder uwe belooningen het *Domine non sum dignus* kunt schrijven; die zoo gaarne uwe vaderlandsliefde *telt* of *knipt*, en de warmtegraad van uw patriotismus door den thermometer, dien wij *budget* noemen, aanduidt, laat toch eenmaal de gedragslijn onzer vaderen de uwe zijn!

Zij hielden hunnen rang niet staande door tentoonspreiding van uiterlijke pracht, ten koste van den Staat. Zij waren overtuigd, met MONTESQUIEU, *que, le trésor de l'honneur suppléait aux autres trésors.* Zij waren indachtig, dat de hand, die even geducht voor den hoogmoedigen als zegenend voor stille nederigheid is, hunne pogingen, tot verbrijzeling van het juk der onderdrukking had ondersteund. Zij waren nederig en welwillend voor hunne medeburgers. De houding, waarmede men te kennen geeft, dat men het gewigt van zijn' persoon draagt; die belagchelijke opgeblazenheid, waarmede men degenen thans bejegent welke in het zweet huns aanschijns het hout aandragen, waarvan die rijk betaalde en betitelde mannen hunne schoorsteenen doen rooken, was toen niet bekend, en het uitzigt van ieder weldenkend Nederlander het roersel hunner daden. Het eenige beginsel, dat hen deed handelen was: het vaderland niet tot last te verstrekken en daarvoor de algemeene lasten niet te verhoogen, — en nu? — *tractementen*, *appointementen*, *emolumenten*, *défroyementen*, en al die Fransche, op *eenten* rijmende termen meer. *O! die goede oude tyd! Die goede oude tyd!*

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15. September. Men meldt uit Augsburg dd. 16 September. De Zwitsersche bladen berigten dat zich te Bonningen, in Bern, eene afschuwelijke sekte gevormd heeft. Zij verwerpt doop, school en kerk; zij leert en predikt dat de geestelijken tot verderf in de wereld gezonden zijn. Volgens haar is het eigendomsregt eene uitvinding des duivels, en behooren alle goederen der aarde den Hemelschen Vader, wiens kinderen er gedurende hun leven het tijdelijk genot van hebben. Het hoofd dezer sekte, zekere *Christiaan Michel*, is in hechtenis genomen, niet alleen om zich wegens zijne leerlingen, maar ook wegens schelmerijen te verantwoorden.

— Te Bladen, in het arrondissement Teobschutz is eene wonderdoctores verschenen, eene 85jarige vrouw, die alle ligchaamsgebreken herstelt, zonder den lijder aan te zien. Voorname en geringe lieden ijlen derwaarts, om haren herstellings-invloed deelachtig te worden, onder wier getal zich vele podagristen en jigtige ambachtslieden bevinden. Van de uitwerkselen harer geneeskracht melden de berigten tot heden toe niets, maar wel, dat zij dagelijks op eene winst van 100 daalders kan rekenen.

ENGELAND.

LONDEN, den 16. September. De *Morning Chronicle* beschouwt de versterking van Parijs als een teeken eerder van vrede, dan van oorlog. Indien Frankrijk op dit oogenblik oorlog wilde voeren met de verbonden Mogendheden, zoude het zijne geldmiddelen niet uitputten, om vestingwerken te maken, welke eerst gereed kunnen zijn, lang nadat de oorlog geëindigd zoude zijn.

— Alle de Londensche dagbladen laten zich heden min of meer uit over het plan van de Fransche Regering, om Parijs te versterken, in eenen tijd, waarin alle andere Regeringen op het slechten van vestingwerken bedacht zijn. De *Morning Chronicle* noemt dezen teruggaanden stap kleingeestig en dreigend. Kleingeestig, omdat dezelve mistrouwen verraadt in de dapperheid van het Fransche leger en van het Fransche volk; en dreigend, omdat dezelve het oogmerk te kennen geeft, om eenmaal weder als onder *Napoleon* aanvallender wijs tegen Europa te handelen, en zich te voorzien tegen de gevolgen, welke Parijs daarvan ondervonden heeft. Wanneer Frankrijk, zegt hij, niets meer begeert dan zijnen rang en zijnen invloed onder de volken te bewaren, en geen voornemen heeft, om zijne naburen te onderdrukken, dan heeft het geene vestingen noodig; want geen volk in Europa denkt er om, Frankrijk aan te vallen; integendeel, men ontziet en vleit het zelfs veel, en mogt het ook gebeuren, dat het noodig had zich te verdedigen, en voor eene regtmatige zaak te strijden, dan kan het zich gerust verlaten op den militairen geest, den moed en de dapperheid van zijne inwoners en van zijn leger. Doch zoo Frankrijk plan heeft, om eenmaal weder een half millioen soldaten naar Rusland te zenden, of Weenen en Berlijn, Madrid en Napels te bezetten, dan voorzeker is het noodzakelijk, dan is het een wijs plan, Parijs te versterken. — De *Chronicle* neemt niet in aanmerking het eigenlijke plan van den koning van Frankrijk, hetwelk, hoezeer het ook verbloemd wordt, geen ander is, dan om eene sterke magt in de nabijheid van Parijs te hebben, om de Parijzenaars zelve in bedwang te houden. Bolwerken op te rigten, om het volk te verhinderen zijnen wil te verklaren, hoe kan de *Chronicle* dat van den burgerkoning en den zoon der revolutie verwachten of veronderstellen.

— De duiker *Deane* heeft voor Spithead de overblijfselen gevonden van *the Mary Rose*, in het begin of omstreeks het midden der 16e eeuw daar ter plaatse vergaan, na een zeetreffen met de Franschen. Verscheidene belangrijke voorwerpen zijn daarin nog gevonden, als een metalen stuk geschut van 11 voeten lang, in den besten staat, en op 200 ponden sterl. geschat, met steenen kogels; voorts bogen, pijlen en ander oud wapentuig.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 17. September. Wij ontvangen de dagbladen van Toulon van den 13, en door buitengewone gelegenheid, die van Marseille van den 14. dezer, behelzende, onder anderen, het navolgende:

ALEXANDRIE 30 Augustus. Eergisteren heeft de Pacha den gezant der Porte, *Rifaut*-Bey, en de Consuls der vier Mogendheden bij zich doen ontbieden, en hun te kennen gegeven, dat hij, wat Egypte betreft, met het tractaat volkomen tevreden was; ten opzigte van Syrië, zich vergenoegen wilde met een levenslang

bezit van hetzelve, en aan *Rifaat*-Bey zoude opdragen dit laatste voorstel aan den Pacha te doen.

Rifaat-Bey aangenomen hebbende zulks te doen, zijn de Consuls der vier groote Mogendheden tusschen beide gekomen, den Onder-Koning vragende: wat hij voornemens was te doen, indien de Porte, weigeren mogt tot dat voorstel toe te treden. De Pacha gaf ten antwoord, dat hij zich deswege niet te bekommeren had, wel verzekerd zijnde van de bewilliging des Sultans. In dat geval, hernamen de Consuls, moet Uwe Hoogheid onverwijld aan deszelfs zoon *Ibrahim* bevelen geven, om met zijne troepen terug te trekken en moet vooraf de vloot worden overgegeven. Zeggende: »indien ik niet zeker ware van de bewilliging der Porte, zou ik geene enkele concessie hebben gedaan" weigerde *Mehemet*-Ali aan het eene zoowel als aan het andere te voldoen. Daarop is men uit elkander gegaan en de vrede schijnt verder dan ooit verwijderd.

— Langs de geheele Fransche kust is men ijverig bezig aan de ligting van tienduizend matrozen, welke dienen moeten op de zes linieschepen en dertien fregatten, die thans gewapend worden.

Te Havre maakt men vele toebereidselen; men zegt zelf dat de keten, die in vroeger tijden den ingang der haven afsloot, hersteld moet worden.

De versterkingswerken van Parijs zullen in de volgende week worden aangevangen, en vervolgens met den meesten ijver worden voortgezet. Men vraagt elkander, hoe men zich het verbazend getal metselsteenen zal kunnen aanschaffen, hetwelk tot dezen ringmuur vereischt wordt, die een omtrek heeft; niet, zoo als een der dagbladen heeft gezegd, van elf uren, maar van twintig uren gaans. Het schijnt, dat men eenige jaren geleden eene snelwerkende en goedkoope wijze, om die steenen te maken, heeft uitgevonden. Aldus vervaardigd, zijn, naar men zegt, de steenen inwendig even hard, als de gewone moppen; doch het buitenste moet broozer zijn, en daardoor aan het oogmerk beter voldoen. De kogels worden er op gemat, en kunnen alzoo aan fortificatiemuren van dezen steen geene schade van aanbelang toebrengen.

— Volgens de *Gazette de Metz* van den 15 September, heeft het gouvernement contract gesloten, omtrent de levering van 17,600 kavallerie-paarden. De Heer *Manton* te Nancy zal er 8,000 leveren te Savold, 5,000 te Haguenau en 4,000 te Duinkerken.

— Bij alle rampen, welke Spanje teisteren, heeft zich den 3 September nog eene gevoegd, de bliksem is in het kruidmagazijn van Alcamitz gevallen, en is hetzelve in de lucht gesprongen. Het is onmogelijk een denkbeeld van de daardoor aangerigte verwoesting te geven; geheele straten liggen in ruïnen. Men rekent het getal omgekomenen op 400 personen.

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 17. September. De arrondissements-regtbank heeft heden uitspraak gedaan in de zooveel gerucht gemaakt hebbende zaak van Mevrouw de Baronesse *Taets van Amerongen*, geb. *Baumhauer*. In aanmerking nemende, dat de getuigde omstandigheden, omtrent onderscheidene feiten, op zich zelve en niet in genoegzaam verband stonden; — dat ook van geen opzet der moeder, noch van benadeeling der gezondheid van het kind was gebleken; zoo min als dat de grenzen der kastijding, aan de ouderlijke magt toegekend, waren overtreden; en er alzoo geen misdrijf naar de wet aanwezig te achten was, is de beklaagde vrijgesproken.

VLISSINGEN, den 21. September. Men schrijft dat Z. M. den Heer *J. M. de Lepelaar*, heel- en vroedkundige te Middelburg, heeft benoemd, tot lid der provinciale commissie van onderzoek en toevoorzigt, in de provincie Zeeland.

— Eerlang zal er eene diligence van hier op Middelburg vice versa in dienst worden gesteld; dezelve zal op bepaalde uren, viermaal daags vertrekken, terwijl de tusschen de beide steden als middel van vervoer gebezigd wordende aloude Pietjeswagens in, zoo ver in het veer zullen worden gebezigd, als er in de uren, dat de diligence niet rijdt, door belanghebbenden rijtuigen worden gevorderd.

— Een afschuwelijke moord heeft te Consdorf, kanton Echternach, in Luxemburg, plaats gegrepen. Een zekeren *Brandenbourg*, van Cobenbourg, zich naar Consdorf, begeven hebbende, verliet die plaats met ruim 40 fr. bij zich, en kwam niet terug. Bij het doen van nasporingen, vond men, niet ver van Consdorf, het onderste gedeelte van het lijk, warvan het bovenste gedeelte door een mes (*couperet*) was gescheiden. Aan zijnen broek alleen konde men hem herkennen. Het bovenste gedeelte van zijn ligchaam heeft men niet kunnen terug vinden. Op eenigen afstand van de overblijfselen van het lijk, heeft men een verroest pistool gevonden. Na vele aanduidingen, heeft men twee lieden gearresteerd, bij een van welke men een snoeimes (*serpe*) heeft gevonden, waaraan bloedvlekken waren.

Gemengde Berigten.

Even als Rusland, wil Engeland alles omvatten en omknellen, het Oosten, China; het Iberische Schiereiland; ook verwekt het zich alom moeijelijkheden en ziet het zich op alle punten bedreigen. De Czar en de Vereenigde Staten verwekken deszelfs argwaan, Chiva maakt het bezorgd, de expeditie tegen het Hemelsche rijk is een overlastig iets en Ierland is hetzelve een struikelblok. — In Spanje ontvlamt de burger-oorlog sterker dan ooit; er organiseert zich een schrikbewind en alom werpen zich Junta's op. *Christina* zal zich genoodzaakt zien het beleg te slaan voor hare hoofdstad, die zij onlangs met Koninklijke pracht verliet. — In Herzegomina rigten de Turksche grensbewoners weder rooverijen aan. — De opstand in Bosnië tegen het Turksch bewind is bijna gedempt. — Den 15. zijn 17 staatkundige gevangenen te Doulens uit hunne gevangenis ontsnapt; acht hunner zijn bijna onmiddelijk in de omstreken van Amiens gearresteerd. — De opstand der werklieden te Parijs heeft in Lodeve weerklank gevonden; de arbeiders zijn ten getale van 1200 zamengeschoold, en waren den 8. nog niet tot rust gebragt. — De tijdingen uit Spanje zijn steeds verontrustende. De Koningin regentesse heeft een eigenhandigen brief aan *Lodewijk Philips* geschreven, om hem hulp te vragen. — Het tractaat van 15 Julij wordt thans met al de additionele stukken door de dagbladen medegedeeld. — In Hannover nemen de zelfmoorden sterk toe onder de militairen. — De Secretaris van Prinses *Marianne* is onder de Leeuwenridders geplaatst — Het fransch ministerie heeft 5 milj. N. p. lood en voor 10,000 francs patronenpapier aangekocht. — Gansch Oostfriesland protesteert tegen de Hannoversche constitutie. — In Hongarijen en Zevenbergen heeft de hagel in meer dan 40 dorpen de oogst verwoest. — De Londensche *Courier* blijft volstandig beweren, dat het tot geenen oorlog komen zal. — Er heeft een gerucht geloopen, dat de stad Canton in China door Eng. troepen ingenomen of platgeschoten was. — Er zal eene medaille worden geslagen ter eere van het plan om Parijs tot eene vesting te maken. — De Turksche regering heeft aan de ontvangers der vleeschhal den last opgedragen om 5,000 ossen en koeijen gereed te houden. — Te Middelburg zijn plegtig van de puije van het Stadhuis bekend gemaakt de veranderingen en bijvoegingen in de grondwet gebragt.

Mengelingen.

DE POPULARITEIT VAN HET HUIS VAN ORANJE IN NEDERLAND.

(*Uit de Catholyke Nederlandsche Stemmen.*)

Het is eene onbetwistbare waarheid, dat het Nederlandsche volk van oudsher, een bij uitstek vrijheidlievend volk is geweest: en even onlochenbaar, waar is het, dat het huis *van Oranje* altoos eene groote populariteit in Nederland heeft gehad, en dat in stadhouderlooze tijden, het Nederlansche volk altoos op de verheffing van het huis *van Oranje* aandrong en dezelve bewerkte; dat het immer eenen vorst uit dat huis tot hoofd van den staat verlangde, dat het geheele volk zich verheugde, bij de terugkomst des Prinsen *van Oranje*, thans onzen Koning, in 1813, en over zijne verheffing tot Souvereinen vorst.

Van waar dat schijnbaar tegenstrijdig verschijnsel bij een volk, dat na den opstand tegen Spanje, nooit anders dan onder eene republikeinsche regering had geleefd, en onder die regering eene magt en eenen voorspoed genoot, die den naijver der magtigste Koningrijken vruchteloos opwekte?

De reden hiervan, moet juist in de vrijheidsliefde van het Nederlandsche volk worden gezocht. De heerschzucht en de trotschheid der aristocratische oligarchie was immer ondraaglijk voor het fiere vrijheidlievende Nederlandsche volk. Tegen deze zocht het hulp en steun bij het huis *van Oranje*; en men stelde den val van dat huis misschien niet ten onregte op rekening van den invloed en de inblazingen dier partij. Men hoopte bij de verheffing van den Prins *van Oranje*, in dien vorst het vereenigingspunt, rondom 't welk alle weldenkenden zich zouden kunnen scharen en een bolwerk voor de godsdienstige en burgerlijke vrijheden des volks tegen alle aristocratische verdrukking, en een behoedmiddel tegen het oligargiesch principe, dat zoo ondragelijk in de oogen des volks is, te zullen vinden.

Dat men nu den toestand van Nederland beschouwe. Wat is er van de verwachting van het volk geworden? Wie zijn de oorzaken van eene teleurstelling, die het misnoegen algemeen maakt!

Niet het huis *van Oranje*, niet de Koning, die de souvereiniteit niet aanvaarden wilde, *dan onder waarborging eener wyze constitutie, waardoor de vryheden des volks tegen volgende mogelyke misbruiken zouden* VERZEKERD *zyn*; maar zij, die gedurende 25 jaren alles hebben in het werk gesteld, om aan de grondwet eene uitlegging te geven, die haar alle kenmerken eener wijze constitutie ontnamen en een vermomd absolutismus onder het masker van constitutionaliteit deden ontstaan, die alle reclamatien des volks in den wind sloegen, en daarbij, om alle verantwoordelijkheid te ontduiken, zich onder den Koninklijken mantel verborgen en de schuld van alles op den Koning wierpen; die mannen, die, door een kunstig uitgedacht filtreerstelsel eene quasie-vertegenwoordiging wisten in stand te houden, die nergens anders toe strekte dan om hunne creaturen te beloonen, of zich nieuwe aanhangelingen te verschaffen; met een woord, mannen, die het slechts om eigene grootheid en familiebelang te doen was, die besmet waren met het aristocratisch oligargiesch principe, dat immer de kanker van ons vaderland is geweest, en de oorzaak was van de opschuddingen, volksberoerten en rampen, die het vaderland zoo vaak geteisterd hebben.

Eene geheele herziening onzer grondwet, waarbij het volk, door vertegenwoordigers die het zelf gekozen had, ware gekend, gehoord en geraadpleegd geworden, ware nog een redmiddel in den gevaarlijken toestand des vaderlands geweest. Maar; niets! er werden niets beduidende wijzigings-ontwerpen opgesteld, voorgedragen en aangenomen, zonder het volk en ondanks de reclamatiën der onafhankelijke pers, die echter de gevoelens der natie eenparig uitdrukte.

Is het dan te verwonderen, dat het misnoegen meer en meer algemeen wordt, vooral bij de benarden toestand der geldmiddelen van den Staat, bij de hoog opgevoerde belastingen, die *bijna geheel* aan rentebetalingen van de staats-schuld moeten besteed worden; terwijl verscheidene leden van begunstigde familien ambten bekleeden waarvoor zij aanzienlijke sommen genieten en een noodeloos leger van ambtenaren de zuur gewonnen opbrengsten des volks verteert.

Zoo kan het niet blijven! zonder spoedig toegebragte redding is Nederland, misschien het aanwezen des vaderlands en deszelfs onafhankelijkheid, verloren! — Doch van waar is de redding te wachten? Wie alleen kan haar aanbrengen?

Het huis *van Oranje*, de Koning!

Dat de Koning zich zijne vroegere populariteit en die zijner voorvaderen herinnere. Dat hij niet langer eene aristocratische oligarchie raadplege, die hem reeds van een groot gedeelte zijner populariteit heeft beroofd; dat hij haar, die immer de vijandin van het huis *van Oranje* was, van zijnen troon verwijdere; dat hij eene vertegenwoordiging, door het volk gekozen, oproepe, en, in *gemeen overleg* met deze, de *wyze constitutie* ontwerpe, zonder wier waarborging hij de souvereiniteit verklaard heeft, niet te willen aanvaarden....! Dat de Koning niet beducht zij, voor een dusdanige coup d'etat; zij is in ons land, bij de tegenwoordige stemming der natie, niet alleen niet gevaarlijk, maar zal algemeen worden toegejuicht, het geheele volk zal den vorst daarbij ondersteunen, en de reeds lek gewordende staats-hulk zal nog tegen zinken worden behoed!

De Koning en het volk hebben hetzelfde belang: *het behoud des vaderlands!*

Zij, die zich en hunne familien hebben vet gemest, zouden bij den ondergang des vaderlands, elders grootheid zoeken, en er zich weinig over bekommeren, of zij den Koning en het volk aan hun eigenbelang hadden opgeofferd! Of.... want baatzucht is tot alles in staat; heerschzucht schaamt zich het kruipen niet, om haar doel te bereiken, en de vleijerij is trouweloos!

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 16. September. Sedert den 14. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Henriette, H. Pieplon, Riga, houtwaren; Dorothea, D. E. Lugt, Bergen, stokvisch en traan; Speculation, E. A. Smidt, Bergen, stokvisch en traan; der Fanny, P. Felervicher, Archangel, lijnzaad; Dido, J. Zeplien, Agnes, G. H. Permien, Pauline, E. Dade, alle drie van Riga, met houtwaren; Lydia en Abey, H. E. Oortgiese, Catharina, J. G. Juister, Johanna, P. Douwes, alle drie van Bergen, met stokvisch en traan; Dido, O. Ugland, Gothenburg, houtwaren; Carolina Dorothea, J. Niejahr, Riga, houtwaren; Princess Victoria, T. Minter Hamburg, Antwerp, T. Jackson, Londen, beide met stukgoederen en passagiers; Elisabeth, P. Hansen, Drammen, houtwaren; De Rebeits, K. de Kok, Amsterdam, ballast; Charlotte, F. Malm, Almeira, lood; Leda, H. Zeplien, Archangel, pik en teer; The Hope, C. Eade, Londen, stukgoederen.

Voor Vlissingen bestemd:

De Maria, D. Visser, Rouaan, ballast.

Voor Middelburg bestemd:

The Eagle, J. Nicholson, Newcastle, steenkolen.

Voor Brussel bestemd:

Aurora, D. H. Heyen, Bergen, stokvisch.

Voor Gend bestemd:

Balance, H. Niemann, Riga, houtwaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Eliza, N. Cawthron, Londen, lijnzaad; de Pithon, J. A. Bernemeyer, Londen, stukgoederen; Oscar, P. J. Holst, Dantzig; Amitie, H. P. J. Schulte; Oostzee, Licena; J. Niejahr, Rostock; Abraham, L. Andersen, Oostzee, Norma, N. J. Bradhering, Oostzee, Georg, C. Moller, Rostock; die Tugend, A. D. Niemann, Rostock, Margina, H. T. Mulder, Riga, alle met ballast; Nahaut, J. C. Huffington, van Gend naar Gothenburg, met ballast.

Die Jahde, K. Haycrdahl, ballast, terug uit zee, wegens bekomen averij in den laatsten storm; zal opvaren om te repareren.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.